

[Landbrugs- og fiskeriministeren.]

det også pengeinstitutternes opgave at være med til at løbe en vis risiko ved at låne penge ud til det erhvervsliv, som det blev sagt fra anden side, pengeinstitutterne jo lever af at låne penge ud til. Derfor må 100 pct. garanti naturligvis afvises.

Halvgaard (FP):

Hr. Maigaard efterlyser fremskridtspartiets klare politik vedrørende fiskerierhvervet, og hr. Maigaard spørger: hvad ville fremskridtspartiet gøre her og nu i en situation, hvor mange fiskere er på fallittens rand?

Da mit første indlæg, hvor jeg trak linjerne op for fremskridtspartiets erhvervs politik, åbenbart ikke helt er forstået af hr. Maigaard, skal jeg gerne nævne et par ting, som vi ville gøre her og nu for fiskerne. Jeg må da sige med det samme, at jeg ikke kan oprulle hele vores fiskeripolitik her på de få minutter, men de to ting, vi ville foreslå der skulle gøres her og nu, det er for det første, at vi kunne tænke os at støtte det radikale forslag, således at negativ indkomst i 1975 kan modregnes i positiv indkomst i 1973 eller 1974, så fiskerne straks kan få den skat tilbage, som vi mener er erlagt under urigtige forudsætninger. Det var den ene ting, som man kunne gøre med det samme, og som kunne hjælpe fiskerierhvervet. Da kunne de få kontanter med det samme.

For det andet mener jeg man må se nærmere på de kvotaordninger, som på en vis tilfældig måde er fastlagt. For det tredje, selv om det måske er lidt mere på lang sigt, vil vi naturligvis lette erhvervets byrder i form af en, hvad skal man sige, indkomstskattenedsættelse, som vi har givet anvisning på i mange tilfælde, og som vi mener er absolut den bedste kur for hele det danske erhverv.

Lowzow (KF):

Ministeren spurgte mig, hvorfor det konservative folkeparti kunne stemme for EF's lovgivning om byggeri. Ja men det er jo ganske klart, for det ved ministeren lige så godt som jeg, at dér skal der rentabilitetsberegninger til. Der er da en hensigt med den lovgivning. Hvis vi havde fået noget lignende ind i denne, så var det noget andet. Hvis vi kunne bevise det. Ministeren ved

godt, at her år efter år skal det påvises, at efter den tid er der den og den øgede fortjeneste og dermed en hensigt med det.

Der er mange andre ting, man kunne have gjort i landbruget i stedet for dette, men det, vi vender os imod, er, at man bliver ved med at opkræve og lægge omkostninger på erhvervet og derefter planløst deler dem ud i kontanttilskud til private erhverv. Og det siger jeg endda som liberal: til private erhverv. De private erhverv skal man lade alene og hellere lade klare sig selv, så længe man endnu har en beskatning som, hæmmer produktionen.

Så siger ministeren, at han ikke kan forstå det; han har opfyldt alt, hvad landbruget sagde. Ja, alt hvad landbruget sagde, hvis vi kommer med i punkt 5, 6, 7 og 8. Men de første punkter siger: produktionshæmmende erhvervsbeskatning må ophæves, herunder må normalt generationsskifte fritages for kapitalvindingsskat. Endvidere må beskatning af landbrugsjorden osv. osv. Det er netop det, jeg også har stået og sagt her: det er omkostningerne, der er det vigtigste. Men de andre ting: Der er da ikke noget erhverv, der vil sige nej til at modtage kontante tilskud, hvis man kan få dem forærende, men som lovgiver kan man godt være imod det, selv om man måske kan være heldig at få nogle af dem.

Der er veterinærkontrollen, man kunne overtage. Det er noget, der ligger naturligt for staten: at kontrollere sundhedsgraden af levnedsmidlerne. Der er vores forskning, der trænger til ganske betydelig støtte på moderne vis i landbrugsforskningen, og der er de salgsfremmende ting, som vi også har et vældigt behov for, virkelig ting, som kunne virke på lang sigt og også hurtigt, men ministeren deler det op, som om det var erhvervet, man skulle hjælpe. Jeg forstod denne lovtitel, som om det var beskæftigelsesarbejder, og jeg sagde, at dér tror jeg, der var skabt mere tillid til regeringen, mere tillid til fremtiden, hvis man havde lavet noget, der var langsigtet.

En anden ting, man kunne have gjort fra regeringens side, var, at man kunne have gået ind i 5 ugers reglen. Forholdet er i dag det, at på de ellers gode arbejdspladser på landet, der tit har meget varierende beskæftigelse, tør vi dårlig tage en løsarbejder ind i dag, for hvis der sker noget en 5-6 dage